

Studiul 1

31 decembrie – 6 ianuarie

Parte din familia lui Dumnezeu

DE CITIT

Galateni 3:26,29; Psalmii
50:10–12; 1 Cronici 29:13,14;
Filipeni 4:19; 1 Ioan 5:3;
Matei 6:19,21.

DE MEMORAT

„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să
ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și sun-
tem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că
nu L-a cunoscut nici pe El!” (1 Ioan 3:1).

Sabat după-amiază

Una dintre trăsăturile uimitoare ale relației noastre cu Dumnezeu, în calitate de creștini, este că El are încredere în noi să Îi administrăm bunurile și să Îi gestionăm activitățile de pe pământ. Încă de la începutul istoriei omenirii, Dumnezeu i-a delegat explicit pe Adam și pe Eva să aibă grijă personal de creația Sa fără pată (vezi Geneza 2:7-9,15). De la alegerea numelor animalelor la îngrijirea grădinii și la umplerea pământului cu copii, Dumnezeu a făcut cunoscut faptul că trebuie să lucrăm aici, în numele Lui.

El ne binecuvântează și cu resurse, dar noi suntem cei desemnați să le gestionăm, prin acțiuni precum: să încasăm sume de bani, să facem transferuri online, să concepem bugete și să aducem zecimile și darurile la biserică în diminețile de Sabat. Dumnezeu ne încurajează să folosim resursele pe care El ni le-a oferit, astfel: pentru propriile noastre nevoi, pentru nevoile altora și pentru înaintarea lucrării Lui. Oricât de incredibil ar părea, noi suntem cei cărora Dumnezeu le-a încredințat misiunea de a crește copiii Săi, de a construi clădirile Sale și de a educa generațiile următoare.

În săptămâna care urmează vom explora privilegiile și responsabilitățile care însoțesc apartenența noastră la familia lui Dumnezeu.

Duminică, 1 ianuarie

Suntem parte din familia lui Dumnezeu

1

„Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ” (Efeseni 3:14,15). Ce imagini îți inspiră acest text și ce speranță găsești în el?

La începutul lucrării Sale, Isus declară: „Iată dar cum trebuie să vă rugați: «Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfintească-se Numele Tău»” (Matei 6:9).

Mai târziu, repetă aceeași rugăciune în privat ucenicilor Săi (Luca 11:2). Isus ne-a spus să Îl numim pe Tatăl Lui: „Tatăl nostru [din] ceruri”. Când Isus S-a întâlnit cu Maria după învierea Lui, aceasta a vrut să Îl îmbrățișeze. „«Nu mă ține», i-a zis Isus, «căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru»” (Ioan 20:17).

Pentru că noi și Isus avem același Tată, Isus este fratele nostru și toți suntem frați și surori în Domnul. Isus a devenit membru al familiei pământești, astfel încât noi să putem deveni membri ai familiei cerești. „Familia din cer și familia de pe pământ sunt una” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 832).

2

Citește *Exodul 3:10; 5:1* și *Galateni 3:26,29*. Ce îți spun aceste versete despre modul în care Dumnezeu Se raportează la noi? De ce acest lucru ar trebui să fie foarte încurajator?

Exodul 3:10 „Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

Exodul 5:1 Moise și Aaron s-au dus apoi la faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: ‘Lasă pe poporul Meu să plece ca să prăznuiască în pustiu un praznic în cinstea Mea.’”

Galateni 3:26,29 ²⁶Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. ²⁹Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Spre deosebire de perspectiva asupra creației conform căreia nu suntem decât niște produse ale unor legi naturale reci și nepăsătoare, Scriptura susține nu numai că Dumnezeu există, dar că ne și iubește, iar maniera în care Se raportează la noi este sugerată de imaginea familiei, folosită deseori în Scriptură pentru a descrie această relație. Fie că Isus numește poporul Israel „poporul Meu” sau pe noi „fii ai lui Dumnezeu”, fie că Îl numește pe Dumnezeu „Tatăl nostru”, ideea este aceeași: Dumnezeu ne iubește așa cum membrii unei familii ar trebui să se iubească unii pe alții. Ce veste bună într-o lume care poate fi foarte ostilă!

Imaginează-ți o lume în care toți oamenii ar fi tratați ca făcând parte din aceeași familie. Cum putem învăța să ne raportăm mai bine la toți ceilalți ca frați și surori ale noastre?

Citește Psalmii 50:10-12; 24:1; 1 Cronici 29:13,14 și Hagai 2:8. Care este mesajul acestor texte? Ce ar trebui să însemne acest adevăr pentru noi? Cum te raportezi la tot ce deții?

Psalmii 50:10-12 „Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu cunosc toate păsările de pe munți, și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a Mea este lumea și tot ce cuprinde ea.”

Psalmii 24:1 „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!”

1 Cronici 29:13,14 „Acum, Dumnezeul nostru, Te lăudăm și preamărim Numele Tău cel slăvit. Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bunăvoie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”

Hagai 2:8 „Al Meu este argintul și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor.”

Începând cu capitolul 17, cartea 1 Cronici relatează dorința regelui David de a construi o casă pentru Dumnezeu. El a împărtășit această dorință profetului Natan, care a răspuns: „Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine” (1 Cronici 17:2). Dar în noaptea aceea cuvântul lui Dumnezeu a venit la Natan și l-a instruit să îi spună regelui că, întrucât era un om de război, nu putea construi casa lui Dumnezeu. În schimb, fiul lui avea să facă această lucrare. David a întrebat dacă putea măcar să conceapă planurile și să pregătească materialele de construcție. După ce dorința i-a fost acceptată, David și-a petrecut restul vieții adunând cantități imense de piatră cioplită, cedru, fier, aur, argint și aramă – „fără măsură”. După ce au fost pregătite toate materialele și duse la locul de construcție, David i-a adunat pe toți conducătorii poporului Israel pentru o ceremonie de laudă și mulțumire.

Care era adevărata sursă a tuturor materialelor de construcție pentru strângerea cărora el și poporul investiseră timp și bani? Vezi rugăciunea publică a lui David din 1 Cronici 29:13,14. În esență, David a spus: „Nu ne putem asuma meritele pentru aceste materiale deosebite, pentru că nu facem decât să Îți înapoiem ceea ce este al Tău.”

Acesta este un aspect important pentru noi toți, bogați sau săraci (dar mai ales pentru bogați). Pentru că Dumnezeu a făcut totul la început (vezi Geneza 1:1; Ioan 1:3; Psalmii 33:6,9), El este Proprietarul de drept a tot

ce există, inclusiv a tot ceea ce deținem noi – indiferent cu câtă greutate, hărnicie sau cinste am muncit pentru tot. Dacă nu ar fi existat Dumnezeu și harul Lui, nu am avea nimic, nu am fi nimic; de fapt, nici nu am exista. Prin urmare, trebuie să trăim întotdeauna conștienți că, în definitiv, Dumnezeu deține tot ceea ce există și, prin lauda și mulțumirea noastră pentru bunătatea Lui față de noi, ne vom asigura că nu pierdem din vedere acest adevăr important.

„Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bunăvoie?” (1 Cronici 29:14). Ce principii frumoase sunt exprimate în aceste cuvinte? Cum reflectă ele care ar trebui să fie atitudinea noastră față de Dumnezeu și față de ceea ce deținem?

Marti, 3 ianuarie

Resurse pentru familia lui Dumnezeu

Cel mai mare dar al lui Dumnezeu pentru copiii Săi este Isus Hristos, care ne aduce pacea iertării, harul zilnic pentru creștere spirituală și speranța vieții veșnice. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12).

Mântuirea, așadar, este darul de bază. Fără acest dar, ce altceva am putea primi de la Dumnezeu care pe termen lung să conteze cu adevărat? Indiferent ce-am putea deține pe acest pământ, într-o zi vom muri și duși vom fi, la fel ca aceia care și-au adus aminte vreodată de noi, iar lucrurile bune pe care l-am făcut vreodată vor fi și ele uitate. Prin urmare, în primul rând, trebuie să păstrăm întotdeauna în atenția noastră darul Evangheliei, care este Hristos și El răstignit (1 Corinteni 2:2).

Totuși, pe lângă mântuire, Dumnezeu oferă și altceva. Pe cei cărora se îngrijorau cu privire la hrană și haine, Isus i-a încurajat: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

4

Citește Psalmii 23:1; 37:25 și Filipeni 4:19. Ce îți spun aceste versete despre modul în care Dumnezeu Se îngrijește de nevoile noastre zilnice?

Psalmii 23:1 *Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.*

Psalmii 37:25 *Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.*

Filipeni 4:19 *Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.*

De asemenea, când a vorbit cu ucenicii Săi despre plecarea Lui, Isus le-a promis în dar Duhul Sfânt ca Mângâietor. „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14:15-17). „Mângâietorul [...] are să vă călăuzească în tot adevărul” (Ioan 16:13). Apoi, Duhul Sfânt Însuși oferă daruri spirituale uimitoare copiilor lui Dumnezeu (vezi 1 Corinteni 12:4-11).

Pe scurt, Dumnezeuul în care „avem viața, mișcarea și ființa” (Faptele 17:28), Dumnezeuul care „dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile” (Faptele 17:25), ne oferă existența, promisiunea salvării, binecuvântări materiale și daruri spirituale pentru ca noi să fim o binecuvântare pentru alții. De reținut că, indiferent ce bunuri materiale deținem, indiferent de talentele cu care am fost binecuvântați, noi suntem îndatorați Celui care ni le-a oferit, fapt oglindit în modul de folosire a respectivelor daruri.

Miercuri, 4 ianuarie

Responsabilitățile familiei lui Dumnezeu

Toți ne bucurăm de binecuvântările sau darurile trecătoare și spirituale pe care ni le oferă Dumnezeu. Cât este de încurajator să știm că facem parte din familie!

5

Citește Deuteronomul 6:5 și Matei 22:37. Ce înseamnă lucrul acesta și cum îl putem aduce la îndeplinire?

Deuteronomul 6:5 *Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.*

Matei 22:37 *Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.”*

Cum L-ai putea iubi pe Dumnezeu cu „toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (Matei 22:37)? Este interesant că Biblia ne oferă și răspunsul, care nici măcar nu este cel la care majoritatea oamenilor s-ar gândi.

6

Citește Deuteronomul 10:12,13 și 1 Ioan 5:3. Din punct de vedere biblic, care este atitudinea adecvată din partea mea în relația de iubire cu Tatăl din ceruri?

Deuteronomul 10:12,13 ¹²„Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul Dumnezeuul tău, decât să te temi de Domnul Dumnezeuul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului Dumnezeuului tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ¹³să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe care ți le dau astăzi, ca să fii fericit?”

1 Ioan 5:3 Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele;

Păzirea poruncilor Lui? Ascultarea de porunci? Pentru mulți creștini, din nefericire, ideea de ascultare de Lege (mai ales de a patra poruncă) înseamnă legalism și pretind că suntem chemați pur și simplu să Îl iubim pe Dumnezeu și să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Dumnezeu este însă clar: da, ne arătăm dragostea față de El și față de aproapele nostru prin ascultarea de poruncile Lui.

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui” (1 Ioan 5:3). Suntem obișnuiți să ne gândim că Îl iubim pe Dumnezeu și, prin urmare, păzim poruncile Lui. Ceea ce este bine. Dar expresia din text se poate interpreta și ca „dragostea lui Dumnezeu”, adică noi descoperim și experimentăm iubirea lui Dumnezeu când păzim poruncile Lui.

În Matei 7:21-27, Isus a spus că aceia care aud și împlinesc cuvintele lui Dumnezeu sunt asemănați cu un om înțelept care și-a construit casa pe stâncă. Cei care aud, dar nu se supun, sunt asemănați cu un om nechibzuit care și-a construit casa pe nisip, cu rezultate dezastruoase. Ambii au auzit cuvântul; unul a ascultat, celălalt, nu. Rezultatele au făcut diferența dintre viață și moarte.

Gândește-te la legătura dintre Dumnezeuul iubirii și ascultarea de Legea Sa. De ce ne-am exprima astfel iubirea față de El? Ce aspect din păzirea poruncilor Lui este o manifestare a iubirii? (Indiciu: analizează rezultatele neascultării de Legea Lui.)

Joi, 5 ianuarie

Comoară în cer

7 Citește Matei 6:19-21. Ce adevăruri esențiale rostește Isus aici?

Matei 6:19-21 ¹⁹„Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ²⁰ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. ²¹Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”

Cine nu a citit istorii despre oameni care au adunat bogății imense, nu-mai ca să ajungă să le piardă cumva într-un final? Lumea noastră este un loc extrem de instabil: războaie, crime, violență, dezastre naturale, orice se poate întâmpla într-o clipă și ne poate răpi toate lucrurile pentru care am muncit și pe care chiar le-am câștigat cinstit. Și tot într-o clipă vine și moartea, și toate aceste lucruri devin oricum nefolositoare.

Bineînțeles, Scriptura nu zice nicăieri că este greșit să fim bogați sau să adunăm averi; în schimb, în aceste versete, Isus ne avertizează să avem perspectiva corectă. Ce înseamnă, de fapt, să strângem comori în cer? Înseamnă să Îl punem pe Dumnezeu și cauza Lui pe primul loc în viața noastră, nu câștigurile materiale. Printre altele, înseamnă să folosim ceea ce avem pentru lucrarea lui Dumnezeu, pentru înaintarea împărăției Lui, pentru a-i sluji pe alții și a fi o binecuvântare pentru ei.

De exemplu, când l-a chemat pe Avraam, Dumnezeu plănuia să îl folosească pe el și familia lui pentru a fi o binecuvântare pentru toate familiile de pe pământ. Dumnezeu i-a spus lui Avraam, cel „numit «prietenul lui Dumnezeu»” (Iacov 2:23): „Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Geneza 12:2,3). „Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios” (Galateni 3:9). Aceeași provocare adresată Lui ne este adresată și nouă.

„Banii au o mare valoare deoarece cu ei putem să facem mult bine. În mâinile copiilor lui Dumnezeu, ei sunt hrană pentru cei flămânzi, apă pentru cei însetați și haine pentru cei goi. Ei sunt un mijloc de apărare pentru cei apăsați și un ajutor pentru cei bolnavi. Dar banii au o valoare mai mare decât nisipul doar dacă sunt folosiți pentru a procura cele necesare vieții, pentru binecuvântarea altora și pentru înaintarea cauzei lui Hristos” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 351).

Citește Matei 6:21. Unde spune inima ta că îți este comoara?

(Matei 6:21: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”)

Vineri, 6 ianuarie

Studiu suplimentar

„Inima lui Dumnezeu tânjește după copiii Săi de pe pământ cu o iubire mai tare ca moartea. Dându-L pe Fiul Său, El a turnat tot cerul într-un singur dar pentru noi. Viața, moartea și lucrarea de mijlocire a Mântuitorului, acțiunea îngerilor în favoarea noastră, insistențele Duhului Sfânt, intervențiile Tatălui mai presus de toți și de toate, interesul neîntreput al ființelor cerești – toate acestea sunt puse în slujba răscumpărării oamenilor” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 21).

„Dacă ai renunțat la sine și te-ai predat lui Hristos, ești un membru al familiei lui Dumnezeu și tot ce este în casa Tatălui este pentru tine. Toate comorile lui Dumnezeu îți sunt deschise, atât lumea aceasta, cât și lumea viitoare. Lucrarea îngerilor, Spiritul Sfânt oferit în dar, eforturile slujitorilor Săi – toate sunt pentru tine. Lumea, cu tot ce este în ea, este a ta, în măsura în care acest lucru este spre binele tău” (Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 110).

Studiu zilnic

Biblia: [1 Cronici 8 – 14](#);

1. Unde era scris tot Israelul?
2. Cu a cui sabie a fost ucis regele Saul?
3. Cine era „om de preț și vestit”?
4. Ce le spunea David celor care ar fi venit la el ca să îl înșele în folosul dușmanilor?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 13 ([Moise](#) și [Ana](#))

5. Pentru Moise ce era mai scump decât onoarea personală?

Studiul audio